

Inger Olsen

Født den 12. marts 1944.

Uddannet sygeplejerske i Hillerød 1966.

Udsendt 1975-1985 til Etiopien og Djibouti af Red Sea Mission Team.

Udsendt af Ungdom med Opgave september 1993.

NYT FRA TANZANIA

Kære venner i SMF!

Først vil jeg sige tusinde tak for forbøn og for pengegaven fra årsstævnet. Den blev brugt til køb af medicin til en ugentlig poliklinik, som børnehjemmet, jeg besøgte, holder for landsbyens fattige beboere.

Her i Skotland er jeg involveret i flere forskellige bedegrupper, hjemmegrupper og evangeliserende grupper, men min vigtigste opgave er at betjene andre til dyb indre helbredelse. Da jeg i oktober fik en e-mail fra Alex, en af mine forhenværende elever her fra UMO, der nu er i Nordindien, tilbød jeg at komme og betjene børnene. Hun leder og er mor til 26 børn, som hun har samlet op over de sidste 12 år. For et år siden blev det opdaget, at over halvdelen af børnene var blevet seksuelt misbrugt igennem

3 år af den ældste dreng, som løb bort, da det blev opdaget. Nu et år senere finder Alex, at børnene er meget traumatiserede og lider af mareridt.

En yngre kvinde, Rebekka fra UMO basen her, var villig til at tage med mig. Vi tog til Nordindien i to uger i november, december og så, hvorledes Gud mødte disse kære børn. Det største trauma efter misbruget synes at være de løgne, som børnene tror om sig selv. F.eks. det er min skyld, jeg er det værste menneske, der findes, jeg er en hore, jeg er beskidt, jeg skulle aldrig være født osv. Jeg var i stand til at se alle 26 børn sammen, da de alle kom fra en forfærdelig baggrund og var fyldt med løgne om sig selv. Jeg fik dem til at nedskrive, hvilke negative ord, der var sagt om dem og hvad de følte og tænkte om sig selv. Derefter gav de alle disse ord, følelser og handlinger, vrede og selvbefredelser til Jesus. Jeg bad Gud vise dem, hvad han gjorde ved disse byrder, de gav ham. De så eller fornemmede, at Jesus tog alt dette bort, brændte det, smed det i Helvede, bar det på korset. Herren viste sig på forskellig måde til hver enkelt.

Derefter bad jeg Herren vise eller fortælle dem, hvad hans sandhed for dem er, og hvad han gav dem i bytte. De nedskrev, hvad de hørte, fornemmede eller så. Det var meget dejligt at høre, hvad Jesus havde fortalt hver enkelt. F.eks. jeg er tilgivet og ren. Det var ikke min skyld. Jeg er meget elsket af og værdifuld for Gud. Jeg har en fremtid og håb. Jeg ved nu, at jeg tilhører Jesus osv.

De følgende dage så jeg pigerne enkeltvis alene eller sammen med Alex eller Rebekka, og vi kunne gå dybere og så mere frihed. Drengene foretrak at se os som gruppe og blev også virkelig hjulpet. Jeg fik også lejlighed til at bede dem alle fri fra eftervirkningen af forældres og forfædres synder og annullerer deres indvielse som babyer til Shiva og andre afguder. Der var en mærkbar forandring i mange efter disse

(fortsættes næste side)

bønner. Vi ydede også sjælesorg til Alex, som har oplevet utrolig meget svært gennem flere år, hvor hun også har set venner i sit hjemland USA, vende hende ryggen og udsprede løgne om hende. Hun var meget opmuntret af vores besøg.

Alex, har et stort kærligt hjerte for alle børnene, hjælperne, præsten, lærerne (og landsbyens børn og voksne.) Derfor ønskede hun også, at vi bad med disse, hvilket vi gjorde bortset fra dem i parentes. Jeg havde ikke en fridag i de to uger, men fik kræfter og glæde fra Herren hver dag. Jeg mærkede meget, at vi blev holdt oppe i forbøn. Vi havde også lejlighed til at undervise børnene i deres daglige morgenandagter, så de ved, hvad de skal gøre ved løgne, negative

tanker og andet, som prøver at få indpas igen. De elskede alle Herren og længtes efter at komme ind i et dybere forhold til ham, og deres vidnesbyrd, da vi rejste, var, at de oplevede, at Herren virkelig elskede dem, havde omsorg for dem og sat dem fri af det der trykkede dem, samt at han har en stor plan for deres liv.

Det var et stort privilegium at få lov at være en del af, hvad Gud gjorde i alle deres liv og I som beder er også en del deraf. Alex var meget taknemmelig for gaven til medicin og takker jer. Vi oplevede så stor kærlighed fra dem alle og jeg savner deres knus.

*Kærlig hilsen fra
Inger Olsen*

Sandra Bøytler

Født den 13. august 1991.

Uddannet social-og sundhedshjælper 2012 på Social og Sundhedsskolen i Fredericia.

Gift med Daniel Bøytler - uddannet tømrer.

Udsendt som Missionær for Brødremenighedens Danske Mission den 1. februar 2013 til Congo og Tanzania i 2 år

NYT FRA TANZANIA

Kære SMF venner!

Den 28. januar 2013 stod vi på flyveren i København, klar til 2 års arbejde i Afrika, nærmere

betegnet Tanzania og Congo. - Eller »Bryllupsrejsen går 2 år til Afrika« som jyske vestkysten så fint skrev om os.

Nu skriver vi d. 22. december 2013, og der er snart gået et år. Et år med mange udfordringer, mange nye og spændende oplevelser - både på godt og ondt, skidt og kanel - op og ned! Sandra startede på sprogskole d. 11. februar 2013 - til en helt ny hverdag i 2 måneder, uden Daniel og en masse ny læring. Det var spændene at lære et nyt sprog og om en ny kultur. Meget af det foregik på engelsk. Heldigvis var hun sammen med vores kollegaer Eva og Jonas Diemer. Der

(fortsættes næste side)